

POŻYRACZ (1) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (*tak w pożyrać*); a jasne.

sg *N* pożyrazcz. ◇ [*pl N* pożyrazcze.]

Sł stp brak, Cn: pożeracz, poza tym s.v. trawiciel, Linde XVI w.

*Ten, kto pożera; przen; consumptor, devorator Cn [[kogo], czego]: Tái fie yák frogs Lew w fwey cyemney yáfkini/ Aby zżárł niewinnego [Ps 10/9] (marg) Grzeźnik fie w złości chłubi w czym znác że ieft [...] Chytry/ Pożyrácž domow niewinnych. LubPs C3; [Izali niepoználi broiściele niepráwości/ pożyrácže ludu mego (iákoby) chleb iedli [*devorantes populum meum, ac si comederent panem*]? BudBib Ps 52/4[5] (Linde)].*

Cf POŻERCA, [POŻRZYCIEL]

MN